

ÚŘEDNÍ LIST

REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III, KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 71.

V Praze dne 20. dubna 1948.

Cena Kčs 2 —.

OBSAH:

(596.—616.) 596. Vyhláška ministra zahraničních věcí, kterou sa vyhlasuje rozhodnutie Smiešanej komisie československo-maďarskej pre výmenu obyvateľstva, číslo 48.

597. Vyhláška ministra zahraničních věcí o zastavení používání dosavadních smluvních celních sazeb a celně-tarifních ustanovení týkajících se československého celního sazebníku, sjednaných v obchodních úmluvách s Francií, Hospodářskou unií Belgo-lucemburskou a Holandskem.

598. Vyhláška ministra vnitra, kterou se vydávají směrnice o vytvoření místních volebních komisí.

599. Vyhláška ministerstva vnitra, kterou se uveřejňuje úplné znění směrnic ministerstva vnitra vydaných v dohodě s ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ministerstvy v poskytování a vyplácení záloh podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 161 Sb. o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry.

600. Vyhláška ministra financí, kterou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Československej o platobnom styku medzi republikou Československou a republikou Maďarskou.

601. Vyhláška ministra financí, kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o platebním styku mezi republikou Československou a Švédskem.

602. Vyhláška osidlovacího úřadu v Praze, kterou se vyhláší ve prospěch Západočeských závodů kaolinových, šamotových a magnositových, národního podniku v Plzni, dílčí rámcový plán pro způsob naložení s určitou částí majetku konfiskovaného podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondch národní obnovy, pro hospodářskou výstavbu státu.

603. Vyhláška ministra průmyslu o začlenění podniku Dr. Ing. Kurt Rehmann v Soosu, okres Cheb, do „Západočeských závodů kaolinových, šamotových a magnositových, národního podniku“.

604. Vyhláška ministra průmyslu o zřízení „Plastimatu, národního podniku“.

605. Vyhláška ministra průmyslu o začlenění majetkové podstaty do znárodněného podniku gramofonového průmyslu do „Gramofonových závodů, národního podniku“.

606. Vyhláška ministra průmyslu o znárodnění podniku průmyslu energetického.

607. Vyhláška ministra průmyslu, kterou se ruší vyhláška ministra průmyslu ze dne 27. prosince 1945, č. 1223/1946 Ú. l. I a č. 1165 Ú. v.

608. Vyhláška ministra průmyslu, kterou se mění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1097 a 1100 Ú. l. I a č. 1031 a 1034 Ú. v. a ze dne 9. dubna 1947, č. 595 Ú. l. I a č. 512 Ú. v., o zřízení národních podniků průmyslu textilního.

609. Vyhláška ministra průmyslu o změně firmy Moravsko-slezských lnářských závodů, národního podniku.

610. Vyhláška ministra průmyslu o změně firmy Továren koberců a nábytkových látek, národního podniku.

611. Vyhláška ministra průmyslu o začlenění znárodněných podniků energetických do „Východomoravských elektráren, národního podniku“.

612. Vyhláška ministerstva sociální péče, kterou se vydávají směrnice o stanovení průměrných ročních pracovních výdělků pro podnikatele zemědělských a lesních podniků podle § 122, odst. 3 úraz. zák. a § 129, odst. 4 úraz. zák.

613. Vyhláška ministryně výživy o dodávce a výkupu jatečné drůbeže v roce 1948.

614. Vyhláška ministryně výživy o používání jemných plechových obalů v průmyslu výživy.

615. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového, kterou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o mimořádných příplatcích k cenám jatečného skotu.

616. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového o pěstitelských cenách rychlené a polní zeleniny domácího původu ze sklizně 1948.

596.

596. VYHLÁŠKA ministra zahraničních věcí

zo dňa 31. marca 1948,

ktorou sa vyhlasuje rozhodnutie Smiešanej komisie československo-maďarskej pre výmenu obyvateľstva, číslo 48.

Vyhlasujem rozhodnutie č. 48 Smiešanej komisie zriadenej podľa Dohody uzavretej medzi Československou republikou a Ma-

ďarskom o výmene obyvateľstva zo dňa 27. februára 1946, publikovanej pod č. 145/46 Sb.

Podotýkam, že rozhodnutia tejto Smiešanej komisie sú povinné obe smluvné strany podľa ustanovenia článku XI., odst. 3 Dohody vykonať.

Minister:

Dr. Clementis v. r.

Československo-maďarská Smiešaná komisia pre výmenu obyvateľstva.

Československo-maďarská Smiešaná komisia pre výmenu obyvateľstva vyniesla na svojom VII. zasadnutí v Bratislave dňa 18. marca 1948 toto

rozhodnutie č. 48

o vydávaní dokladov týkajúcich sa služobného pomeru presídľovacích verejných zamestnancov.

(1) Verejní zamestnanci, a to tak v činnej službe ako aj vo výslužbe, vdovy po nich a ich rodinní príslušníci oprávnení po nich na zaopatrovacie platy, ktorí sa presídľujú, alebo už boli presídlení podľa Dohody o výmene obyvateľstva, oprávnení sú vyžiadať si a previezť do štátu svojho nového bydliska svoj osobný spis, resp. všetky doklady a listiny týkajúce sa úpravy služobných a platových pomerov alebo osobných vecí, ktoré môžu mať na služobný pomer vplyv (v to rátajúc aj kvalifikačné spisy, kmeňové listy a disciplinárne nálezy atď.) a to za celý čas svojho zamestnaneckého pomeru.

(2) Úrad, ktorý spisy uvedené v ods. 1 opatruje, povinný je vydať ich alebo v pôvodine, alebo v ním uhodnovernom odpise, a to

- a) ak ide o osobu ešte nepresídlenú, tejto osobe priamo na jej žiadosť, a to v uzavretom a zapečatenom obale,
- b) ak ide o osobu už presídlenú, presídľovaciemu orgánu štátu jej opusteného bydliska, ktorý listiny postúpi presídľovaciemu orgánu štátu nového bydliska.

(3) V prípade ods. 2, lit. b) musí sa presídlenec so žiadosťou o vydanie listín obrátiť na presídľovací orgán štátu svojho nového bydliska.

(4) Zainteresovaný ústredný úrad štátu nového bydliska presídľovacieho má právo vyžiadať si všetky doklady uvedené v ods. 1 prostredníctvom presídľovacích orgánov.

(5) Vydávanie dokladov alebo ich uhodnoverných odpisov má sa konať urýchlene, v prednostnom poradí, bez akýchkoľvek dávok a bez kolka.

V Bratislave dňa 18. marca 1948.

Za čs. složku:

Dr. Truska v. r.,
Dr. Zátorecký v. r.

Za maď. složku:

Dr. Geönczeöl v. r.
K. Berecz v. r.

597.

**VYHLÁŠKA
ministra zahraničních věcí**

ze dne 16. dubna 1948

o zastavení používání dosavadních smluvních celních sazeb a celně-tarifních ustanovení týkajících se československého celního sazebníku, sjednaných v obchodních úmluvách s Francií, Hospodářskou unií Belgo-lucemburskou a Holandskem.

Ježto Francie a celní unie Benelux nahradily dne 1. ledna 1948, t. j. dnem, kdy uvedly v prozatímní účinnost Všeobecnou dohodu o clech a obchodu ze dne 30. října 1947, používání smluvních celních sazeb z platných obchodních smluv a jejich dodatků mezi nimi a Československem celními sazbami podle zmíněné Všeobecné dohody, Československo se své strany, přihlížejíc zároveň k výsledkům dosavadního jednání s těmito státy, v nichž bylo dosaženo zásadní dohody v tomto směru, přestane 20. dubnem 1948, t. j. dnem, kdy v Československu nabude prozatímní účinnosti zmíněná Všeobecná dohoda (č. 59/1948 Sb.), používat smluvních celních sazeb a ostatních ustanovení obsažených v níže uvedených dohodách, protokolech a dodatkových dohodách sjednaných s Francií, býv. Hospodářskou unií Belgo-lucemburskou a Holandskem:

Francie:

Seznam A Obchodní úmluvy mezi republikou Československou a Francií ze dne 2. července 1928 se závěrečným protokolem, vztahujícím se k tomuto seznamu (Sb. 52/1929) a smluvní celní sazby a všechna celně-tarifní ustanovení tý-

kající se československého celního sazebníku v těchto dodatkových dohodách a protokolech ke zmíněné úmluvě

dodatková dohoda ze dne 10. ledna 1930 (č. 10/1930 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 20. února 1931 (č. 32/1931 Sb.),
dodatkový protokol ze dne 23. září 1931 (č. 148/1931 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 23. března 1932 (č. 45/1932 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 12. května 1933 (č. 110/1933 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 11. dubna 1934 (č. 104/1934 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 9. dubna 1936 (č. 106/1936 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 2. března 1937 (č. 54/1937 Sb.).

Belgo-lucemburská unie:

Seznam A obchodní smlouvy mezi republikou Československou a Hospodářskou Unií Belgo-lucemburskou ze dne 28. prosince 1925 se závěrečným protokolem k tomuto seznamu se vztahujícím (č. 262/1925 Sb.) a smluvní celní sazby a všechna celně-tarifní ustanovení týkající se československého celního sazebníku v těchto dodatkových dohodách a protokolech ke zmíněné smlouvě:

bod 2. dodatkového protokolu ze dne 30. srpna 1946 (č. 173/1926 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 4. prosince 1935 (č. 253/1935 Sb.),
dodatková dohoda ze dne 20. července 1937 (č. 200/1937 Sb.).

Holandsko:

Smluvní celní sazby v dodatkové dohodě k obchodní úmluvě mezi republikou Československou a Nizozemím ze dne 20. ledna 1923, sjednané dne 1. prosince 1931 (č. 188/1931 Sb.)

a v dodatkové dohodě ze dne 9. dubna 1934 (č. 82/1934 Sb.) ke zmíněné obchodní úmluvě.

Ministr:

Dr. Vl. Clementis v. r.

598.

**VYHLÁŠKA
ministra vnitra**

ze dne 12. dubna 1948,

ktterou se vydávají směrnice o vytvoření místních volebních komisí.

Připravuje volby do Národního shromáždění stanovím:

§ 1.

Úkol místních národních výborů.

(1) Místní (ústřední) národní výbory ve všech obcích zřídí nově nejpozději do 26. dubna 1948 místní volební komisi.

(2) Ve městech přes 10.000 obyvatel může býti zřízeno podle potřeby několik místních volebních komisí. Místní obvod jejich působnosti určí místní (ústřední) národní výbor.

§ 2.

Složení místní volební komise.

(1) Místní volební komise má 5 členů a 5 náhradníků. Členy komise a za každého člena po jednom náhradníku jmenuje předseda místního (ústředního) národního výboru na návrh místního — a není-li ho, okresního — akčního výboru Národní fronty.

(2) Členem (náhradníkem člena) místní volební komise může býti jen státní občan Československé republiky, české, slovenské nebo jiné slovanské národnosti, který překročil 18. rok věku a má v obci bydliště. Nemohou však býti jmenovány osoby, které jsou vyloučeny ze zápisu do stálých seznamů voličských, dále osoby, které se do těchto seznamů podle platných předpisů nezapisují, a konečně osoby, u jejichž zápisu ve stálých voličských seznamech je poznamenána překážka výkonu volebního práva.

(3) Jestliže člen místní volební komise nebo náhradník odmítne přijmouti jmenování nebo se vzdá členství, nebo vzejde-li nebo dodatečně vyjde najevo okolnost, pro kterou by nemohl být ani původně jmenován, nebo nevykonává-li nebo nemůže-li vykonávat svůj úřad, jmenuje předseda místního (ústředního) národního výboru neprodleně jiného člena (náhradníka) komise.

(4) Nemůže-li člen přechodně vykonávat svou funkci, zastupuje ho jeho náhradník. Náhradník člena, který byl zvolen předsedou nebo místopředsedou komise, nezastupuje tohoto člena v jeho funkci předsednické (místopředsednické).

§ 3.

Návrhy na jmenování.

(1) Místní (ústřední) národní výbor vyzve ihned přímo místní — a není-li ho, okresní — akční výbor Národní fronty, aby podal návrhy vhodných osob pro jmenování za členy a náhradníky místní volební komise (místních volebních komisí). Vzor výzvy je připojen.

(2) Nenavrhne-li příslušný akční výbor členy (náhradníky) v určené lhůtě buď vůbec nebo v nedostačujícím počtu nebo nenavrhne osoby způsobilé, provede se jmenování bez návrhu.

§ 4.

Ustavující schůze místní volební komise.

(1) Předseda místního (ústředního) národního výboru svolá členy místní volební komise a jejich náhradníky k ustavující schůzi nejpozději na den 26. dubna 1948. Členové i náhradníci komise složí do rukou předsedy místního (ústředního) národního výboru slib na svou čest a svědomí, že budou svědomitě a nestranně konati povinnosti svého úřadu a že budou zachovávat zákony a jiné předpisy. Výhrady nebo dodatky ke slibu se považují za jeho odepření a za odmítnutí přijmouti jmenování. Členové (náhradníci), kteří se nedostavili do ustavující schůze, jakož i členové (náhradníci), kteří budou jmenováni dodatečně, složí slib do rukou předsedy (místopředsedy) místní volební komise.

(2) Po složení slibu zvolí členové místní volební komise za předsednictví nejstaršího přítomného člena ze sebe prostou většinou hlasů předsedu a místopředsedu komise. Předsedající hlasuje. Při rovnosti hlasů rozhoduje los. Předseda místního (ústředního) národního výboru nemůže být předsedou místní volební komise.

§ 5.

Úkoly místní volební komise.

(1) Místní volební komisi přísluší

- a) sestavovati a vésti v patrnosti stálé seznamy voličské,
- b) prováděti ve stálých seznamech voličských změny nebo záznamy, které podle zákona mají nebo mohou být provedeny,

c) rozhodovati o poznamenání překážky výkonu volebního práva a vyznačovati ji ve voličských seznamech.

(2) Směrnice pro činnost místních volebních komisí budou vydány zvlášť.

§ 6.

Jednání místních volebních komisí.

(1) Místní volební komise jedná ve schůzích, které podle potřeby svolává její předseda. Aby se komise mohla platně usnášeti, je potřebí, aby byl přítomen předseda (místopředseda) a alespoň další dva členové (náhradníci oprávnění k zastupování). K platnosti usnesení se vyžaduje prosté většiny hlasů členů (náhradníků) zastupujících členy. Předsedající hlasuje.

(2) Pomocné práce pro místní volební komisi obstará příslušný místní (ústřední) národní výbor.

§ 7.

Dozor.

Na činnost místní volební komise dozírá příslušný místní (ústřední) národní výbor prostřednictvím svého předsedy nebo jím určeného zástupce a nadřízené úřady.

§ 8.

Dosavadní místní volební komise.

Působnost místních volebních komisí v dosavadním složení končí ustavením místních volebních komisí podle těchto směrnic.

§ 9.

Zrušení dřívějších předpisů.

Ustanovení obězřádku ministerstva vnitra ze dne 16. března 1948, č. 2301/8-11/3-48-II/4, č. 18 VMV, o novém zřízení komisí k úpravě stálých voličských seznamů (Věstník ministerstva vnitra roč. 1948, str. 56), pozbývají účinnosti potud, pokud se týkají místních volebních komisí.

§ 10.

Účinnost.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Nosek v. r.

Příloha směrnic ministra vnitra č. 598/1948 Ú. I. I.

V Z O R.

(K § 3 směrnic.)

Místní národní výbor v.....

V ý z v a.

Podle směrnic ministra vnitra ze dne 12. dubna 1948 o vytvoření místních volebních komisí, č. 598 Ú. I. I., vyzývám místní — okresní — akční výbor Národní fronty, aby mi podal nejpozději do 24. dubna 1948 návrh na jmenování členů a náhradníků místní volební komise.*)

*) V obcích, v nichž bude podle § 1, odst. 2 vyhlášky zřízeno několik volebních komisí, uveďte jejich počet. Bude jmenováno 5 členů a 5 náhradníků místní volební komise.

Členem místní volební komise nebo náhradníkem může být jmenován jen státní občan Československé republiky, který má podmínky práva volebního, není z tohoto práva vyloučen a má v obci bydliště.

.....
předseda MNV.

599.

VYHLÁŠKA ministerstva vnitra

ze dne 15. dubna 1948,

kterou se uveřejňuje úplné znění směrnic ministerstva vnitra vydaných v dohodě s ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ministerstvy o poskytování a vyplácení záloh podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 161 Sb., o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry.

Směrnice byly vydány výnosem ministerstva vnitra ze dne 6. listopadu 1946 č. G-8330-1/11-1946-III/1 doplněným výnosem ministerstva vnitra ze dne 9. dubna 1948 č. G-8330/7-25/3-1948-II/7.

(¹) Definitivní řešení válečných škod bylo možno zatím uskutečnit jen v oboru t. zv. škod osobních zákonem ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškození a oběti války a fašistické persekuce, kdežto konečnou úpravu odškodnění majetkových a ostatních škod způsobených válečnými a mimořádnými poměry (srov. § 8, odst. 2 dekretu č. 54/1945 Sb.) bylo nutno odložit na dobu pozdější.

(²) Snaha přispět k odstranění nebo aspoň částečnému zmírnění škod způsobených válečnými událostmi, a to jednotně, stejnoměrně a spravedlivě a pokud to toho času finanční možnosti státu připouští, vedla k vydání zákona č. 161/1946 Sb., o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry. Zákon ten má platnost celostátní a ruší se jím dřívější předpisy o poskytování záloh, totiž dekret presidenta republiky ze dne 28. září 1945 č. 82 Sb. o zálohách na náhradu za některé škody majetkové, platný v zemích České a Moravskoslezské, jakož i nařízení Slovenské národní rady ze dne 7. listopadu 1945, č. 130 Sb. n. SNR., o poskytování zálohy na náhradu škod, způsobených válečnými událostmi, platné na Slovensku.

A. Na které škody lze, a na které nelze poskytnouti zálohu.

(¹) Zákon č. 161/1946 Sb. neomezuje se, jak tomu bylo dosud, na úzký okruh škod, na které možno poskytovat zálohy.

Podle § 1 tohoto zákona lze až do konečné úpravy náhrady za škody válečné a za škody způsobené mimořádnými poměry poskytnouti zálohu na náhradu za škody, které utrpěli v době po 17. září 1938 českoslovenští státní občané na území republiky Československé nebo v cizině odcizením, zavlacením mimo státní území, zabráním, zničením, poškozením nebo jinakou ztrátou věcí movitých nebo nemovitých anebo jiným způsobem (na výdělků, důchodu a pod.), jestliže tyto škody byly způsobeny

- a) jakýmkoli válečným činem nebo jinakým opatřením některé válčící strany, jejich bojových jednotek nebo příslušníků, nebo
- b) při dočasné okupaci území republiky Československé orgány okupačních států nebo orgány jednajícími z jejich příkazů, persekucí z důvodu politických, národních nebo rasových, nebo
- c) teroristickými akcemi organizací státu nepřátelských nebo osob veřejně nebezpečných.

(²) Doba, ve které škoda mohla vzniknouti, není zákonem výslovně vymezena; všeobecně je určen jen její počátek (t. j. den po 17. září 1938), kdežto konečný den není zákonem stanoven.

Z ustanovení § 1, písm. a) zákona se ovšem podává, že válečným činem mohla být škoda zpravidla způsobena jen za trvání válečných operací, t. j. nejpozději do skutečného zastavení bojů v jednotlivých územních oblastech. Taktéž dočasná okupace [písm. b)] orgány okupačních států nebo orgány jednajícími z jejich příkazů nemohla trvat déle a skončila se tedy odchodem okupačních orgánů z jednotlivých územních oblastí.

(³) Zákon nečiní ani rozdílu, zda škody vznikly na území republiky Československé, či v cizině. Zálohu lze tedy poskytovat

bez zřetele k tomu, kde škody vznikly. (O zjišťování škod v cizině, viz odd. B, odst. 8).

(⁴) Okruh škod je tak značný, že je nelze vypočítati. U škod vzniklých válečnými činy nerozhoduje, zda vznikly při útočných či obranných operacích (při postupu či ústupu); nezáleží ani na tom, kterou válčící stranou byly škody způsobeny, zda nepřátelskou či vlastní nebo spojeneckou. Za válčící stranu jest považovati i partyzány a jiná organizovaná hnutí odboje.

(⁵) Podle zákona č. 161/1946 Sb. je možno i nadále poskytovat zálohy na škody stavební, i když obnova stavebních objektů bude provedena se státní podporou podle zákona č. 86/1946 Sb., o stavební obnově. V tomto případě musí však býti zálohy použito ke snížení státem zaručené zápůjčky nebo k jejímu úplnému nebo částečnému zaplacení [srov. § 6, odst. 3, § 18, odst. 1, písm. a), § 20, odst. 4 a § 24, odst. 1, č. 1, písm. g) tohoto zákona].

(⁶) Zálohu nelze poskytnouti:

- a) tak zvané škody osobní, které utrpěli českoslovenští státní občané na životě, těle, nebo na zdraví (usmrcením, vězněním, internováním, deportováním, zlým nakládáním a pod.) přes to, že byly předmětem soupisu podle dekretu č. 54/1945 Sb.,
- b) na škody, jejichž úhrady se může poškozený domáhati podle jiných předpisů, nebo mezinárodních dohod. Sem spadají zejména plnění ve prospěch čs. armády nebo spojeneckých armád, pokud za ně přísluší náhrada podle zákona o obraně státu č. 131/1936 Sb., podle zákonů o požadování dopravních prostředků pro vojenské účely, podle zákonů o ubytování vojska a pod., dále podle dohody, uzavřené s vládou Spojených Států Amerických (srov. vyhlášku ministerstva vnitra ze dne 8. března 1946, č. G-8350-6/3-46-III/1, uveřejněnou v Ú. l. I č. 42, běž. č. 734 a pod.),
- c) na škody, za které byla již poškozenému poskytnuta podle jiných předpisů přiměřená záloha, podpora, výpomoc, příspěvek a pod. (na př. na škody podle vl. nař. č. 93/1940 Sb. o přihlašování a zjišťování škod, vzniklých v letech 1938 a 1939 v souvislosti s některými politickými událostmi nebo podle vl. nař. č. 317/1941 Sb. o odškodnění osadníků) a nebo které byly již poškozenému třeba z prostředků soukromých (služební platy, ušlý výdělek), nahrazeny,
- d) na škody za ztrátu majetkových hodnot, pro které přísluší postíženým nárok na restituci (zejména podle § 24 dekretu č. 5/1945 Sb. a zák. č. 128/1946 Sb.), pokud ovšem restituce je proveditelná.

(⁷) Ustanovení odst. 6, písm. d) těchto směrnic nevylučuje přiznání zálohy na škodu, způsobenou na restituovaném majetku, která při restituci nebyla uhrazena, pokud jsou ovšem dány podmínky pro přiznání zálohy podle zákona č. 161/1946 Sb. a podle těchto směrnic.

(⁸) Zálohu nelze poskytnouti na škody, způsobené na konfiskovaném majetku (dekrety č. 12/1945 Sb., č. 28/1945 Sb. a č. 108/1945 Sb., nařízení č. 104/1945 Sb. n. SNR., ve znění nařízení č. 64/1946 Sb. n. SNR.) osobám spravujícím tento majetek, ani jestliže mezi tím majetek takový byl přikázán do vlastnictví jejich nebo jiných fyzických osob.

B. Komu lze zálohu poskytnouti.

(¹) Podle § 1 zákona č. 161/1946 Sb. možno poskytnouti zálohu na náhradu za škody, které utrpěli českoslovenští státní občané, tedy pouze poškozené osoby fyzické (pozůstalí po nich), nikoliv také za škody, které byly způsobeny právníkům osobám nebo jiným souborům osob a majetkovým podstatám, třeba by jejich sídlo bylo na území Československé republiky. (Tím však není nijak dotčena platnost směrnic ministerstva vnitra ze dne 15. dubna 1946, č. G-8330/10/4-46-III/1, uveřejněných v Úředním listě I, č. 70, běž. č. 1065 o poskytování záloh na náhradu za některé válečné škody majetkové obcím). Pomoc státu u škod způsobených právníkům osobám omezuje se zatím jen na poskytování záruk za úvěry podle zákona o stavební obnově č. 86/1946 Sb., dekretu č. 78/1945 Sb. o přechodném finančním zabezpečení hospodářských podniků [§ 4, odst. 1, písm. d)] a podle čl. XXIV finančního zákona pro rok 1946, č. 59/1946 Sb.

(²) Zálohu lze poskytnouti jen těm československým státním občanům (pozůstalým po nich), kteří mají bydliště v Českoslo-

venské republiky, nikoliv také československým státním občanům, kteří mají bydliště v cizině.

(3) Předpokladem pro poskytování zálohy je, že škody byly vyšetřeny a zjištěny (§ 2 zák. č. 161/1946 Sb.). Podmínkou však není, že škody byly přihlášeny podle dekretu č. 54/1945 Sb., resp. podle nař. č. 67/1945 Sb. n. SNR. Při zjišťování škod nutno postupovati obdobně podle zásad § 2 dekretu č. 54/1945 Sb. a podle čl. I, II a IV směrnic pro oceňování škod Smíšenými komisemi u zemských národních výborů, vydaných ministerstvem vnitra v dohodě se zúčastněnými ministerstvy pod č. G-8310-27/10-45-III/3 (viz příloha A).

(4) Zjištění škod pro účely zákona č. 161/1946 Sb. přísluší Smíšeným komisím (dále komise), které se zřídí u okresních národních výborů. Každá komise se skládá:

1. ze zástupce okresního národního výboru, u něhož je zřízena, jako předsedy,
2. ze zástupce berní správy,
3. z odborníka, kterého povolá předseda komise z osob označených mu okresním národním výborem pro jednotlivé druhy škod. Jinak platí obdobně předpisy dekretu č. 54/1945 Sb. a instrukce ministerstva vnitra pro Smíšené komise u zemských národních výborů č. G-8310-27/10-45-III/3 (viz přílohu B). Tento postup dlužno zachovávat i na Slovensku, kde dekret č. 54/1945 Sb. neplatí.

(5) Převyšuje-li uplatňovaná škoda částku 250.000 Kčs, předloží okresní národní výbor spisy zemskému národnímu výboru, na Slovensku pověřenectvu vnitra; zjištění škody provede v tomto případě smíšená komise, zřízená u zemského národního výboru podle dekretu č. 54/1945 Sb., resp. smíšená komise, která se zřídí u pověřenectva vnitra a bude složena ze zástupce pověřenectva vnitra jako předsedy, ze zástupce pověřenectva pro finance a z odborníka, jež povolá předseda komise z osob, označených mu pověřenectvem vnitra pro jednotlivé druhy škod.

(6) Zjištění škod, provedené před vydáním těchto směrnic smíšenou komisí u zemského národního výboru, je závazné pro přiznání zálohy podle zákona č. 161/1946 Sb.

(7) Vyšetřování a zjišťování t. zv. osobních škod pro účely zálohování podle zákona č. 161/1946 Sb. samozřejmě odpadá, poněvadž škody ty jsou upraveny zákonem č. 164/1946 Sb. a zálohy na tyto škody podle zákona č. 161/1946 Sb. nelze vůbec poskytovat.

(8) Škody vzniklé v cizině, nutno vyšetřovati prostřednictvím československých zastupitelských úřadů, při čemž se zároveň zjistí, zda poškozený neobdržel již náhradu (zálohu nebo výpomoc) za utrpěnou škodu, po případě zda nemá takový nárok vůči státu, kde škoda vznikla. Spisy jest v takových případech předkládati ministerstvu vnitra, jež zařídí další, čeho je třeba.

(9) Poskytnutí zálohy je vázáno podmínkou (§ 2 zák. č. 161/1946 Sb.), že poškození jsou osoby s k u t e č n ě sociálně slabé, které osvědčí

1. u škod na věcech,
 - a) že neprodlené opatření nebo zřízení odcizené, zavlčené, zabrané, zničené nebo ztracené věci, po případě uvedení poškozené věci do dřívějšího — užitelného stavu, je ještě nezbytně nutné proto, aby se obnovila nebo zachovala jejich existence, a
 - b) že náklady na opětné opatření nebo zřízení věci, po případě na její uvedení do dřívějšího — užitelného stavu, nemohou hraditi z vlastních prostředků, zejména z jiného majetku válkou nebo okupací nepoškozeného;
2. u škod na výděлку, důchodu, hotovostech, cenných papírech, vkladech, jiných pohledávkách a pod., že poskytnutí zálohy je nezbytně nutné, aby se obnovila nebo zachovala jejich existence.

(10) Za sociálně skutečně slabé jest považovati osoby, jež vzhledem k svým nynějším rodinným, majetkovým a výdělkovým poměrům nejsou samy s to, bez ohrožení výživy své a své rodiny uhraditi ani částečně náklad a ani si opatřiti prostředky k odčinění vzniklých škod.

(11) Za podmínek uvedených v předchozích odstavcích lze poskytnouti zálohu i sociálně skutečně slabým pozůstalým po poškozeném, vůči nimž měl poškozený podle zákona alimentární po-

vinnosti, byla-li jejich výživa podstatně závislá na příjmu poškozeného a je-li i nyní výživa pozůstalých zejména nezletilých bez poskytnutí zálohy ohrožena.

(12) Zálohu nelze za žádných okolností poskytnouti u škod na věcech osobám, jichž vlastní prostředky ať z majetku nebo z výděлку by postačily k opatření nebo zřízení náhradní věci, po př. na její uvedení do dřívějšího — užitelného stavu; také osoby, které neprokážou národní a státní spolehlivost jsou z poskytování záloh vyloučeny.

(13) Záloha se neposkytuje v tom případě, že poškozený získal již půjčkou od Fondu národní obnovy, národního výboru, nebo od národní správy majetkových podstat a j. náhradní věci, leda že by poškozený tyto půjčené náhradní věci od nich již odkoupil a nemůže bez ohrožení své existence zaplatiti tržovou cenu.

(14) Zálohy na náhradu škody lze poskytnouti jen v těch případech, kdy příslušnému úřadu došla žádost o zálohu nejpozději do 15. května 1948.

C. Pořadí naléhavosti škod (§ 7 zák. č. 161/1946 Sb.).

(1) Podle § 7 zákona stanoví se toto pořadí naléhavosti, v němž zálohy na náhradu jednotlivých druhů škod mají býti poskytovány:

I. šatstvo, prádlo, obuv, bytové zařízení, živý a mrtvý inventář (náradí, stroje), zásoby, vozidla nutná pro výkon povolání nebo pro provoz podniku, živnosti a pod.;

II. obytné budovy, lékařské ordinace, místnosti lékáren, živnostenské a obchodní provozovny, hospodářská stavení (sýpky, stodoly, chlévy) a pod. avšak jen v těch případech, pokud nemůže k odčinění škody dojiti podle ustanovení zákona o stavební obnově č. 86/1946 Sb. ve znění zákona č. 115/1947 Sb.;

III. poškození na polích, lesích, vodních dílech, melioračních zařízeních a pod.; škody na movitých a nemovitých věcech, vyjímajíc věci pod IV.;

IV. zadržené mzdy, starobní a invalidní důchody, platy, ztráta povolání, pohledávky všeho druhu, hotovosti, cenné papíry, vklady a pod.; zde budiž přihlédnuto k žádostem účastníků národního odboje za osvobození a to zejména těch, kteří uzavřeli manželství po 4. květnu 1945, avšak před počátkem účinnosti zákona o státní podpoře novomanželům, a potřebují záloh na obnovení své existence, zejména na založení domácnosti.

(2) I při tomto stanoveném pořadí jest však při poskytování záloh na náhradu u jednotlivých druhů škod dáti přednost škodám způsobeným persekucí z důvodů politických, národních nebo rasových.

D. Výše zálohy.

(1) Zálohu lze poskytnouti až do 50% zjištěné škody, nejvýše však do částky 50.000 Kčs. V případech hodných zvláštního zřetele (všeobecné zadlužení z titulu válečných škod vzniklé, jež ohrožuje samu existenci poškozeného, naprostá nemožnost jiným způsobem obnoviti nebo zachovati existenci poškozeného, zvláště tíživé výdělkové poměry, větší počet dětí poškozeného a pod.) možno poskytnouti zálohu až do částky 100.000 Kčs, nikdy však do částky vyšší než 50% zjištěné škody. Okresní národní výbory (ústřední národní výbory) v případech, ve kterých hodlají povolití zvýšené zálohy (přes 50.000 Kčs do 100.000 Kčs) — i když jsou k tomu podle § 6, odst. 1 zákona č. 161/1946 Sb. samy příslušny — jsou povinny vyžádati si předem souhlas zemského národního výboru (pověřenectva vnitra) a tomuto předložití jednacích spisy k nahlédnutí.

(2) Výše zálohy podle odst. 1 poskytnutá neřídí se však výší celkové škody, kterou poškozený utrpěl a v rámci předpisu odst. 1 jest povolití jen takovou zálohu, která se jeví nezbytně nutnou bez ohledu na celkovou výši utrpěné škody.

(3) Od povolené částky se odčítá z veřejných prostředků přiznaná náhrada, záloha, podpora, či jiná výpomoc.

E. Kdo rozhoduje o poskytování záloh.

(1) O poskytování zálohy rozhoduje:

- a) okresní národní výbor, nepřevyšuje-li zjištěná škoda 250.000 Kčs, jinak

b) v zemích České a Moravskoslezské zemský národní výbor, na Slovensku pověření vnitřní.

(2) Při stanovení místní příslušnosti okresních národních výborů k přijímání žádostí o zálohu a k rozhodování o těchto žádostech podle místa žadatelova bydliště byla rozhodnou úvaha, že je účelným soustřediti věci válečných škod, které utrpěla určitá osoba u jediného orgánu a to bez ohledu na místo, kde jednotlivé škody vznikly, po případě na skutečnost, kde škoda byla přihlášena. Rozhodování svěřuje se v první řadě okresním národním výborům, které podle svých místních znalostí mohou nejlépe posouditi, zda předpoklady pro přiznání zálohy jsou dány. Důsledkem určení místní příslušnosti podle žadatelova bydliště bude, že o zálohách, které Slovák, bydlící dnes v zemích českých utrpěl na Slovensku, bude rozhodovati okresní nebo zemský národní výbor v zemích českých a naopak o žádostech Čechů, bydlících nyní na Slovensku budou rozhodovati slovenské orgány, i když škoda vznikla v zemích českých.

(3) Nemá-li okresní národní výbor, u něhož byla podána žádost za poskytnutí zálohy přihlášku škody, k jejímuž přijetí byl příslušný jiný orgán, vyžádá si ji od tohoto orgánu i se všemi jednacími spisy.

(4) Byla-li žádost o poskytnutí zálohy podána již před účinností zákona č. 161/1946 Sb. u jiného orgánu (úřadu), postoupí ji tento orgán (úřad) okresnímu národnímu výboru příslušnému podle místa žadatelova bydliště. Stejně tomu bude, změní-li žadatel později své bydliště. K žádosti za zálohu připojí se zároveň přihláška škody (byla-li podána) se všemi přílohami a spisovými doklady (spisovým materiálem).

F. Řízení o poskytnutí zálohy.

(1) Řízení o poskytnutí zálohy na náhradu za škodu se zavede jen na žádost poškozeného nebo pozůstalých po něm. Co jest třeba uvést v žádosti, stanoví § 5, odst. 2 zák. č. 161/1946 Sb. K žádosti musí býti připojeny zejména doklady, z nichž je zřejmo, že jsou splněny předpoklady pro přiznání zálohy podle § 2 tohoto zákona (viz odd. B těchto směrnic).

(2) Pokud soupis válečných škod, provedený podle dekretu č. 54/1945 Sb., platného v zemích České a Moravskoslezské a podle nařízení Slovenské národní rady č. 67/1945 Sb. n. SNR platného na Slovensku, nezahrnuje všechny škody, na které podle zákona č. 161/1946 Sb. je možno zálohy poskytovat, musí rozhodující orgány (ONV, ZNV a pověření vnitřní) žádosti o zálohu na náhradu za takové škody považovati zároveň za přihlášky škod. To bude zejména praktickým u žadatelů majících bydliště v zemi České nebo Moravskoslezské ohledně škod vzniklých jim na Slovensku, a u žadatelů bydlících na Slovensku pak u škod vzniklých jim v zemích českých a vůbec u škod, které jdou nad okruh škod podle nařízení č. 67/1945 Sb. n. SNR.

(3) Není-li žádost náležitě doložena, zejména schází-li doklady o tom, že jsou splněny podmínky pro přiznání zálohy podle § 2 cit. zák., zařídí okresní národní výbor buďto svým orgánem, anebo prostřednictvím místních národních výborů potřebné doplnění žádosti. Pro tyto účely byl vydán zvláštní dotazník (č. skl. 308 Státní tiskárny v Praze), který až do vyčerpání zásob dlužno přizpůsobiti předpisům § 2.

(4) Okresní národní výbor před rozhodnutím o přiznání zálohy zjistí, po případě přezkouší správnost údajů žadatelových o tom, zda mu nebyla již z veřejných prostředků přiznána náhrada, po případě poskytnuta záloha, podpora či jiná výpomoc (zápůjčka, příspěvek na její splacení, záruka za úvěr a pod.), jakého druhu, v jaké výši, kdy a kterým orgánem (úřadem). Všechna tato data jest zapsati do dotazníku.

(5) Shledá-li příslušný národní výbor (pověření vnitřní), že nejsou dány podmínky pro poskytnutí zálohy, zamítne žádost. Zjistí-li však, že předpoklady pro přiznání zálohy jsou dány, vyhotoví výměr o tom, avšak nedoručí jej hned straně, nýbrž zařídí nejdříve u zemského národního výboru, na Slovensku u pověření vnitřní nebo orgánu jím určeného, čeho je třeba k výplatě zálohy (§ 6, odst. 2 zákona č. 161/1946 Sb.). Teprve, když tento orgán sdělí okresnímu národnímu výboru, že zálohu poukazuje k výplatě, doručí okresní národní výbor výměry stranám.

(6) Ve výměru jest vždy uvést jednotlivé druhy škod, na které se záloha poskytuje. Poskytuje-li se záloha na náhradu za škodu na věcech, buď stranám připomenuto, že jsou povinny

použítí zálohy na opětné opatření nebo zřízení věci, po případě na uvedení do dřívějšího stavu, neučinily-li tak již dříve.

(7) Při poskytování záloh na náhradu za válečné škody majetkové budiž vždy, byla-li uplatněna škoda na stavebním objektu, v rozhodnutí určeno, zda a jaká část zálohy připadá na náhradu stavební škody na tom kterém objektu (srov. § 6, odst. 3 zák. o stavební obnově č. 86/1946 Sb.).

(8) Převyšuje-li uplatňovaná škoda částku 250.000 Kčs, předloží okresní národní výbor spisy zemskému národnímu výboru (pověření vnitřní) k rozhodnutí. Je samozřejmým, že spisy musí býti již předem u okresních národních výborů náležitě vybaveny, aby je zemský národní výbor (pověření vnitřní) nemusel vraceti k doplnění.

(9) Doporučuje se, aby pokud je to jen možno, případy z téže obce (části obce) byly řešeny vždy najednou.

(10) Rozhodnutí okresních a zemských národních výborů nemají (jak tomu bylo podle § 6 dekretu č. 82/1945 Sb.) platnost konečnou. O opravných prostředcích platí tudíž všeobecné předpisy.

(11) Veškeré písemnosti a úřední úkony ve věcech upravených zákonem č. 161/1946 Sb., jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních. To se týká zejména osvobození všech podání stran od kolkových poplatků.

G. Výplata záloh a jich evidence.

(1) Výplatu záloh provádí vždy zemský národní výbor, na Slovensku pověření vnitřní nebo orgán jím určený. Má-li poškozený zápůjčku, poskytnutou nebo zaručenou státem, poukáže vyplácející úřad zálohu, budou-li mu potřebné údaje o zápůjčce oznámeny před poukazem výplaty zálohy, přímo věřiteli pro účet poškozeného.

(2) Řádnou evidenci vyplacených záloh vedou však nejen orgány, které výplatu záloh provádějí, nýbrž i okresní národní výbory příslušné podle bydliště žadatelova. Výše povolené zálohy se ve všech případech zaznamená nejen v dotazníku, nýbrž i v přihlášce škody — byla-li podána — a v přehledných výkazech.

(3) Z poskytnutí zálohy na náhradu za škodu nevzniká straně právní nárok na tuto náhradu. Nepřizná-li se snad později při definitivním odškodnění náhrada za přihlášenu škodu vůbec, po případě přizná-li se jen v částce nižší než povolená záloha, bude strana povinna celou zálohu nebo případnou její část ihned vrátiti na vyzvání orgánu, který ji přiznal (§ 6, odst. 1 zák.), pokud tento orgán straně neposkytne na řádně odůvodněnou žádost v případech hodných zvláštního zřetele přiměřené úlevy při plnění této povinnosti.

Ministr vnitřní:

Nosek v. r.

600.

VYHLÁŠKA

ministra financí

zo dne 15. apríla 1948,

ktorou sa uverejňuje opatrenie Národnej banky Československej o platobnom styku medzi republikou Československou a republikou Maďarskou.

Podľa § 27, ods. 6 zákona zo dňa 11. apríla 1946, č. 92 Sb., o viazanom devízovom hospodárstve (devízový zákon), vyhlasujem pripojené opatrenie Národnej banky Československej zo dňa 6. novembra 1947.

Minister:

Dr. Dolanský v. r.

O p a t r e n i e

N á r o d n e j b a n k y č e s k o s l o v e n s k e j

o p l a t o b n o m s t y k u m e d z i r e p u b l i k o u č e s k o s l o v e n s k o u a r e p u b l i k o u M a ě a r s k o u.

Prevádzajúc dohodu o platobnom styku medzi republikou Československou a republikou Maďarskou, ujednanú medzi vládou republiky Československej a vládou republiky Maďarskej dňa 1. novembra 1947, dáva Národná banka Československá podľa § 11, ods. 2 devízového zákona túto úpravu:

A. Vyrovnávanie nových pohľadávok a záväzkov.

Čl. 1.

(¹) Nové pohľadávky a záväzky možno vyrovnávať z republiky Československej do republiky Maďarskej v československých korunách prostredníctvom účtu „Compte Hongrie I“, vedeného u Národnej banky Československej pre Maďarskú národnú banku.

(²) Nové pohľadávky a záväzky možno vyrovnávať z republiky Maďarskej do republiky Československej v maďarských forintoch prostredníctvom účtu „Compte Tchécoslovaquie I“, vedeného u Maďarskej národnej banky pre Národnú banku československú.

Čl. 2.

V smysle tohoto opatrenia považujú sa za nové tie pohľadávky poľahke záväzky, ktoré vznikly počínajúc 1. novembrom 1947 a pokiaľ vyplývajú z týchto titulov:

- a) Protihodnota tovarov vyvezených z Československa do Maďarska a z Maďarska do Československa, poľahke protihodnota tovarov, ktoré majú byť vyvezené;
- b) zostatok z vyúčtovania železničných správ obidvoch štátov, pokiaľ sa tieto železničné správy dohodnú na vyrovnaní salda, vyplývajúceho zo vzájomného vyúčtovania cestou clearingu;
- c) vedľajšie výlohy spojené so vzájomným tovarovým stykom ako na pr. provízie, uskladňovacie a poistné výlohy a poplatky, zastupovacie výlohy atď.;
- d) výlohy za spracovanie a zušľachtenie, výlohy za montáže, opravy a práce vo mzde;
- e) mzdy a honoráre, odmena za používanie služieb;
- f) patentné výlohy a poplatky, licencie a ochrana známok, autorské honoráre, správne výlohy;
- g) poplatky a výlohy poistovacie a zaistovacie;
- h) penzie a renty;
- i) cestovné výlohy, zotavovacie a študijné výlohy (podľa osobitnej dohody obidvoch cedulových bánk);
- j) vyživovacie výlohy, podpory a iné finančné poukazy sociálnej povahy (podľa osobitnej dohody obidvoch cedulových bánk);
- k) úroky zo zameškania;
- l) bankové trovy;
- m) výlohy diplomatických a obchodných zastupiteľstiev a konzulárnych úradov;
- n) dunajské dopravné a výlohy agentúr dunajských paroplybových spoločností (podľa osobitnej dohody obidvoch cedulových bánk);
- o) všetky platby, u ktorých sa obidve cedulové banky vopred dohodly na úhrade v rámci clearingu.

B. Vyrovnávanie starých pohľadávok a záväzkov.

Čl. 3.

(¹) Za staré pohľadávky poľahke záväzky v smysle tohoto opatrenia považujú sa tie vedľajšie výlohy, spojené so vzájomnou výmenou tovarov medzi republikou Československou a republikou Maďarskou, ktoré sú vymenované v čl. 2, písm. b) až n) tohoto opatrenia a ktoré

- a) znejú na maďarské forinty a vznikly počínajúc 1. augustom 1946,

- b) znejú na československé koruny a vznikly počínajúc 9. májom 1945,
- c) znejú na tretiu, dodnes jestvujúcu menu a vznikly počínajúc 9. májom 1945,

pokiaľ tieto pohľadávky a záväzky nemôžu byť vyrovnané kompenzačne dodávkami tovarov v rámci likvidácie kompenzačných obchodov, povolených príslušnými československými a maďarskými úradmi pred 1. novembrom 1947.

(²) Staré pohľadávky a záväzky v smysle odseku 1 budú sa vyrovnávať z republiky Československej do republiky Maďarskej v československých korunách prostredníctvom účtu „Compte Hongrie II“, vedeného u Národnej banky Československej pre Maďarskú národnú banku a z Maďarskej republiky do republiky Československej v maďarských forintoch prostredníctvom účtu „Compte Tchécoslovaquie II“, vedeného u Maďarskej národnej banky pre Národnú banku československú.

C. Spoločné ustanovenia.

Čl. 4.

(¹) Pre vzájomné prepočítanie oboch mien platí úradne stanovený kurz.

(²) Záväzky znejúce na inú menu než československé koruny alebo maďarské forinty budú v Československej republike prepočítané na koruny československé podľa stredného kurzu príslušnej meny, znamenajúceho v Prahe vo všedný deň bezprostredne predchádzajúci platbe a v Maďarskej republike budú prepočítané na maďarské forinty podľa stredného kurzu príslušnej meny, znamenajúceho v Budapešti vo všedný deň bezprostredne predchádzajúci platbe.

Čl. 5.

(¹) Československý dlžník oslobodzuje sa od svojho záväzku v okamžiku, keď jeho maďarský veriteľ obdržal plnú protihodnotu svojej pohľadávky.

(²) Maďarský dlžník oslobodzuje sa od svojho záväzku v okamžiku, keď jeho československý veriteľ obdržal plnú protihodnotu svojej pohľadávky.

Čl. 6.

Platobné kompenzácie sa zásadne nepripúšťajú.

Čl. 7.

(¹) Pre platby podľa tohoto opatrenia platia obecné devízové predpisy.

(²) Pre poukazy do Maďarska a likvidáciu úhrad z Maďarska tak za nové, ako aj za staré pohľadávky a záväzky platia podmienky Národnej banky Československej pre nákup a predaj cudzozemských platidiel a pre prevádzanie úhrad do cudziny a z cudziny.

Čl. 8.

Táto úprava platobného styku medzi republikou Československou a republikou Maďarskou platí od 1. novembra 1947.

V Prahe dňa 6. novembra 1947.

N á r o d n á b a n k a č e s k o s l o v e n s k á

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Kabeš v. r.

601.

VYHLÁŠKA ministra financí

ze dne 15. dubna 1948,

kterou se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o platebním styku mezi republikou Československou a Švédskem.

Podle § 27, odst. 6 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), vyhlašuji připojené opatření Národní banky Československé ze dne 6. února 1948.

Ministr:

Dr. Dolanský v. r.

Opatření Národní banky Československé o platebním styku mezi republikou Československou a Švédskem.

Provádějíc platební dohodu mezi Československem a Švédskem ze dne 30. října 1947 stanoví Národní banka Československá podle § 11, odst. 2 devisového zákona toto:

A. Vyrovnávání nových pohledávek a závazků.

Čl. 1.

(¹) Nové pohledávky a závazky mezi Československem a Švédskem lze vyrovnávat ve švédských korunách nebo v korunách československých, a to prostřednictvím účtu č. 1 Národní banky Československé, vedeného ve švédských korunách u Sveriges Riksbank, resp. účtu č. 1 Sveriges Riksbank, vedeného v československých korunách u Národní banky Československé, nebo též prostřednictvím účtů č. 1 československých devisových bank, vedených ve švédských korunách u švédských bank, resp. účtů č. 1 švédských bank, vedených v korunách československých u československých devisových bank.

(²) Pro vzájemný přepočít obou měn platí kurs úředně stanovený.

Čl. 2.

(¹) Novými pohledávkami a závazky podle článku 1 jsou za předpokladů uvedených v odstavci 2 pohledávky a závazky za:

- a) dodávky československého zboží do Švédska, resp. švédského zboží do Československa provedené v rámci smluv uzavřených mezi vládami československou a švédskou;
- b) služby spojené se vzájemnou výměnou zboží, dopravné, skladné, výlohy celní, pojištění zboží (pojistné a náhrady škod) atd.;
- c) provise, dohodné, obchodní výlohy zastupitelské, propagační a reklamní;
- d) výlohy zušlechťovací, za opracování, montážní, za opravy, fasonování atd.;
- e) mzdy, honoráře, výživné, pense a renty;
- f) výlohy a zisky jednatelské, vyplývající z dodávek z třetí země;
- g) výlohy týkající se jakékoliv dopravy, včetně dopravy na lodích československých nebo švédských, bez ohledu na dopravní cestu, jakož i výlohy za pronájem lodí;
- h) práva a poplatky patentní, licence, tovární známky, původcovská práva atd.;
- i) výlohy a příjmy služby veřejné, daně, peněžité pokuty, výlohy soudního řízení atd.;
- j) periodické platby mezi poštovními, telegrafními a telefonními správami, jakož i železnicemi, vyrovnávání výloh letecké dopravy mezi oběma zeměmi;
- k) diplomatické a konsulární převody;
- l) výlohy cestovní, školné, výlohy léčebného pobytu;
- m) podpory, výlohy udržovací a vyživovací;
- n) kursové a úrokové rozdíly z titulů výše uvedených;
- o) pojištění a zajištění (prémie, renty, provise, náhrady škod);

- p) příjmy z kapitálů (činže, dividendy, úroky, zisky provozní atd.) a smluvní umořování movitých hodnot československých nebo švédských atd.;
- q) dědictví;
- r) veškeré jiné platy téhož druhu;
- s) veškeré ostatní platy, o nichž se dohodnou Národní banka Československá a Sveriges Riksbank.

(²) Pohledávky a závazky uvedené v odstavci 1 lze vyrovnávat za předpokladu, že vznikly:

- a) dodávkami československého zboží do Švédska, pokud dodávky byly provedeny na základě švédských dovozních povolení vydaných počínajíc 1. listopadem 1947 v rámci protokolu o výměně zboží z 30. října 1947, resp. kde není požadováno švédské dovozní povolení, pokud dodávka byla uskutečněna počínajíc 1. listopadem 1947, nebo dodávkami švédského zboží do Československa, pokud byly provedeny na základě švédských vývozních povolení vydaných počínajíc 1. listopadem 1947 v rámci protokolu o výměně zboží z 30. října 1947 s výjimkou dodávek podle zvláštního ujednání mezi oběma vládami,
- b) jako vedlejší výlohy včetně dopravného, týkající se dodávek uvedených pod písm. a),
- c) z ostatních titulů uvedených v odstavci 1, pokud závazky jsou splatné počínajíc 1. listopadem 1947.

B. Vyrovnávání starých pohledávek a závazků.

Čl. 3.

Staré pohledávky a závazky mezi Československem a Švédskem lze vyrovnávat ve švédských korunách prostřednictvím účtu č. 2 Národní banky Československé, vedeného ve švédských korunách u Sveriges Riksbank, resp. účtů č. 2 československých devisových bank, vedených ve švédských korunách u švédských bank.

Čl. 4.

Starými pohledávkami a závazky podle článku 3 jsou pohledávky a závazky za:

- a) dodávky československého zboží do Švédska, pokud dodávky byly provedeny na základě švédských dovozních povolení vydaných před 1. listopadem 1947 na zboží mimo rámec protokolu o výměně zboží z 30. října 1947, resp. kde není požadováno švédské dovozní povolení, pokud dodávka byla uskutečněna před 1. listopadem 1947, nebo za dodávky švédského zboží do Československa podle zvláštního ujednání mezi oběma vládami, resp. za dodávky švédského zboží, pokud byly provedeny na základě švédských vývozních povolení, vydaných před 1. listopadem 1947 na zboží mimo rámec protokolu o výměně zboží z 30. října 1947,
- b) vedlejší výlohy včetně dopravného, týkající se dodávek uvedených pod písm. a),
- c) z ostatních titulů uvedených v čl. 2, odst. 1, pokud závazky byly splatné před 1. listopadem 1947.

C. Společná ustanovení.

Čl. 5.

(¹) Pro platy podle tohoto opatření platí obecné devisové předpisy.

(²) Pro úhrady do Švédska a likvidaci úhrad ze Švédska platí podmínky Národní banky Československé pro nákup a prodej cizozemských platidel a pro provádění úhrad do ciziny a z ciziny.

Čl. 6.

Tato úprava platebního styku platí od 1. listopadu 1947 a toto opatření nahrazuje opatření Národní banky Československé ze dne 22. července 1946, o platebním styku mezi Československou republikou a Švédskem, uveřejněné vyhláškou ministra financí ze dne 31. července 1946, č. 1604 Ú. l. I.

V Praze dne 6. února 1948.

N á r o d n í b a n k a Č e s k o s l o v e n s k á

Dr. Nebesář v. r.

Dr. Chmela v. r.

Kabeš v. r.

602.

VYHLÁŠKA osidlovacího úřadu v Praze

ze dne 11. února 1948,

kteřou se vyhláší ve prospěch Západočeských závodů kaolinových, šamotových a magnositových, národního podniku v Plzni, dílčí rámcový plán pro způsob naložení s určitou částí majetku konfiskovaného podle dekretu presidenta republiky ze dne 25. října 1945, č. 108 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy, pro hospodářskou výstavbu státu.

Osidlovací úřad v Praze vyhláší po dohodě s ministerstvy průmyslu, financí a vnitra a Hospodářskou radou a po slyšení Ústředního svazu průmyslu a Ústřední rady odborů podle § 6, odst. 1 dekretu č. 108/1945 Sb. (v dalším jen dekret), a podle § 1, odst. 2 vyhlášky osidlovacího úřadu v Praze ze dne 23. července 1946, č. 1587 Ú. l. I, kterou se vyhláší rámcový plán pro způsob naložení s určitou částí konfiskovaného majetku ve prospěch veřejných úkolů nebo pro hospodářskou výstavbu státu, tento

dílčí rámcový plán:

§ 1.

Z přidělového řízení podle části III., odd. 2 dekretu vyjímá se v rozsahu podstaty odevzdávané (§ 2) majetková podstata podniku firmy Dr. Ing. Kurt Rehmann se stanovištěm v Soosu, okres Cheb, konfiskovaného podle § 1 dekretu, jelikož jest jí potřeba z důležitých důvodů pro hospodářskou výstavbu státu.

§ 2.

Z přidělového řízení vyňatá majetková podstata bude odevzdána podle § 5, odst. 1, č. 4 dekretu do vlastnictví Západočeským závodům kaolinovým, šamotovým a magnositovým, národnímu podniku v Plzni, v rozsahu a za podmínek obsažených ve výměru Fondu národní obnovy v Praze.

§ 3.

Tento dílčí rámcový plán nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1947.

Předseda osidlovacího úřadu:
Dr. Kreysa v. r.

603.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 10. března 1948

o začlenění podniku Dr. Ing. Kurt Rehmann v Soosu, okres Cheb, do Západočeských závodů kaolinových, šamotových a magnositových, národního podniku.

A. Podle § 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, začleňují ke dni 1. ledna 1947 v dohodě s ministrem financí majetkovou podstatu podniku Dr. Ing. Kurt Rehmann se stanovištěm v Soosu, okres Cheb, o níž činí osidlovací úřad v Praze opatření vyhláškou ze dne 11. února 1948, č. 602 Ú. l. I, a to v rozsahu a za podmínek, obsažených ve výměru Fondu národní obnovy v Praze, do Západočeských závodů kaolinových, šamotových a magnositových, národního podniku.

B. Čistá hodnota majetkové podstaty uvedená shora v odst. A, kterou Západočeské závody kaolinové, šamotové a magnositové, národní podnik přejímá ke dni 1. ledna 1947, tvoří také jeho kmenové jmění podle odstavce H vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1009 Ú. l. I a č. 978 Ú. v.

Ministr:
Fierlinger v. r.

604.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 25. března 1948

o zřízení „Plastimatu, národního podniku“.

Podle § 12 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků, zřizují v dohodě s ministrem financí národní podnik, jemuž podle § 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, určují znění firmy, předmět podnikání, jeho sídlo a počet členů představenstva (náhradníků) takto:

A. Znění firmy: „Plastimat, národní podnik“.

B. Předmět podnikání: Výroba předmětů všeho druhu z umělých hmot, jakož i k nim potřebných součástí z kovu, jakož i výkon živnostenských a jiných oprávnění znárodněných podniků, která vplývají do „Plastimatu, národního podniku“.

C. Sídlo: Jablonec nad Nisou.

D. Počet členů představenstva: Šest a též počet náhradníků.

E. Podle § 32, odst. 2 vládního nařízení č. 6/1946 Sb. podřizuje se „Plastimat, národní podnik“ ústřednímu orgánu pro průmysl kožedělný a gumárenský.

F. Podle § 12 dekretu č. 100/1945 Sb. a § 1 vl. nař. č. 6/1946 Sb. převádí Československý stát ke dni 1. ledna 1946 z majetkových podstat znárodněných podniků na „Plastimat, národní podnik“ tyto majetkové kusy, majetkové soubory a práva:

1. z majetkové podstaty znárodněného podniku Baklax, a. s. továrna na umělé hmoty v Praze, strojní zařízení s příslušenstvím, včetně kancelářského zařízení, nalézající se ve Svitavách, v závodě podniku Plastika a. s. pro průmysl plastický se sídlem v Praze;
2. z majetkové podstaty znárodněného podniku B. Zenker, továrna na kožené rukavice se sídlem v Abertamech, částku Kčs 500.000 na starém vkladě.

G. V závazky znárodněných podniků, uvedených v odstavci F/1 a 2, „Plastimat, národní podnik“ nevstupuje.

H. Na rozdíl mezi aktivy a pasivy znárodněného podniku uvedeného v odstavci F/1, podílejí se národní podniky, do nichž vplývá majetková podstata téhož znárodněného podniku v poměru hodnot z něj převzatých aktiv. Podíl takto připadající na „Plastimat, národní podnik“ tvoří po odečtení rozdílu mezi aktivy a pasivy, které do něj vplývají z výše uvedeného znárodněného podniku podle odstavce F/1, k 1. lednu 1946 jeho pohledávky, po případě závazky vůči národním podnikům, do nichž vplývají ostatní části majetkové podstaty téhož znárodněného podniku. Splatnost a zúčtování těchto pohledávek, po případě závazků, určí ministr průmyslu.

I. Čistá hodnota majetkové podstaty, kterou „Plastimat, národní podnik“ přejímá ke dni 1. ledna 1946, tvoří podle § 13 dekretu č. 100/1945 Sb. a § 17 vl. nař. č. 6/1946 Sb. jeho kmenové jmění.

Ministr:
Fierlinger v. r.

605.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 25. března 1948

o začlenění majetkové podstaty znárodněného podniku gramofonového průmyslu do Gramofonových závodů, národního podniku.

I.

A. Podle § 12 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových

podniků a § 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, zařezují v dohodě s ministerstvem financí do Gramofonových závodů, národního podniku tyto majetkové kusy, majetkové soubory a práva:

majetkovou podstatu podniku Baklax, a. s. továrna na umělé hmoty v Praze v rozsahu jeho znárodnění, s výjimkou strojního zařízení s příslušenstvím, včetně kancelářského zařízení, nalézajícího se ve Svitavách, v závodě podniku Plastika, a. s. pro průmysl plastický se sídlem v Praze.

B. Gramofonové závody, národní podnik, vstupuje dnem 1. ledna 1946 v závazky znárodněného podniku uvedeného v odst. A.

C. Na rozdíl mezi aktivy a pasivy znárodněného podniku uvedeného v odstavci A, podílejí se národní podniky, do nichž vplývá jeho majetková podstata, v poměru hodnot z něj převzatých aktiv. Podíl takto připadající na Gramofonové závody, národní podnik tvoří po odečtení rozdílů mezi aktivy a pasivy, která do něj vplývají z uvedeného znárodněného podniku podle odstavce A a odstavce B, k 1. lednu 1946 jeho pohledávky po případě závazky vůči národnímu podniku, do něhož vplývají ostatní části majetkové podstaty téhož znárodněného podniku. Splatnost a zúročení těchto pohledávek po případě závazků, určí ministr průmyslu.

D. Součástí majetkové podstaty, kterou Gramofonové závody, národní podnik, přejímá ke dni 1. ledna 1946 a jejíž čistá hodnota vzhledem k ustanovením § 13 dekretu č. 100/1945 Sb. a § 17 vl. nař. č. 6/1946 Sb. tvoří jeho kmenové jmění podle odstavce H vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1251 Ú. l. I a č. 1218 Ú. v., jest i majetková podstata znárodněného podniku uvedeného shora v odstavci A.

II.

Vyhláška ministra průmyslu ze dne 24. října 1946, č. 2040 Ú. l. I a č. 1874 Ú. v. o začlenění znárodněného podniku gramofonového průmyslu do národního podniku, se ruší.

Ministr:

Fierlinger v. r.

606.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 24. března 1948

o znárodnění podniku průmyslu energetického.

Na základě § 1, odst. 4 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků vyhláší, že podnik

Rakovnický pivovar a sladovna a. s.,
se sídlem v Rakovníku,

byl dnem 27. října 1945 znárodněn zestátněním, poněvadž jde o energetický podnik, sloužící výrobě, rozvodu a dodávce elektřiny, podle § 1, odst. 1, č. 2 tohoto dekretu.

Znárodněním nabývá československý stát vlastnictví znárodněného podniku, a to veškerých nemovitostí, budov a zařízení, sloužících provozu znárodněného podniku, veškerého příslušenství podniku, počítajíc v to všechna práva (patenty, licence, živnostenská oprávnění, známky, vzorky a pod.), směnky, cenné papíry, vkladní knížky, hotovosti a pohledávky do podniku náležící, jakož i všech hotových i nedokončených výrobků, polotovarů, zásob a hmot, které patří podniku v den počátku účinnosti tohoto dekretu. Ložisek a nalezišť surovin a movitostí a práv, sloužících trvale provozu podniku se týká znárodnění, i když náleží někomu jinému, než vlastníku podniku.

Zároveň s podnikem se znárodnují v rozsahu plynoucím z ustanovení § 4, odst. 2 dekretu i veškeré pomocné podniky a pomocné závody náležící vlastníku podniku, jakož i veškeré podniky a závody, které tvoří s podnikem znárodněným nerozlučný hospodářský celek.

Poněvadž znárodněný podnik náleží akciové společnosti, která jest kapitálově zvláště silná, znárodnuje se vzhledem k ustanovením § 4, odst. 4 dekretu veškerý její majetek, jakož i podniky koncernové, u kterých jí náleží více než polovina kapitálu, nebo na které má rozhodující vliv.

O tom dávám vědět s účinkem doručení.

O d ů v o d n ě n í:

Šetřením, které bylo v podniku provedeno za účasti plnou mocí vykázaných zástupců dosavadního vlastníka podniku, z obchodních knih a jiných dokladů bylo zjištěno, že podnik Rakovnický pivovar a sladovna a. s. v Rakovníku rozšířil svůj předmět podnikání, jímž bylo podle původních stanov společnosti nabytí pivovaru, sladovny a sodovkárny náležejících dříve firmě „Várečenská společnost v Rakovníku“, i na výrobu elektrické energie ve strojně akciové společnosti, jakož i na prodej a dodávání této elektrické energie jiným osobám v souhlasu se smlouvou ze dne 1. září 1925, uzavřenou mezi městskou obcí rakovnickou a mezi Rakovnickým pivovarem a sladovnou a. s. v Rakovníku, o zásobování města Rakovníka elektrickou energií.

Šetřením bylo rovněž zjištěno, že provozování podniku energetického nabylo převahy nad pivovarskou částí podniku, která se stala nerentabilní a že celá výstavba podniku, jak prohlídkou jeho zařízení bylo zjištěno, byla zaměřena pro podnikání energetické. Svědčí o tom zejména kapacita kotelny, která je vybavena dvěma vodotrubnatými kotly o výhřevné ploše 180 m² a 240 m² ač pro vlastní potřebu pivovaru by dostačila plocha 60 m² a vybavení strojovny, která má parní stroje spojené s generátory na střídavý proud o výkonu 160 kVA, 400 kVA a 500 kVA, ač pro provoz pivovarského zařízení by dostačil výkon 125 kVA.

Z těchto zjištěných skutečností dospělo ministerstvo průmyslu k přesvědčení, že Rakovnický pivovar a sladovna a. s. v Rakovníku jest energetickým podnikem podle ustanovení § 1, odst. 1, č. 2 dekretu.

Akciový kapitál společnosti činí 6.000.000 Kčs, což v oboru podnikání energetického charakterizuje akciovou společnost kapitálově zvláště silnou.

Toto rozhodnutí jest konečné.

Ministr:

Fierlinger v. r.

607.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 24. března 1948,

**kterou se ruší vyhláška ministra průmyslu
ze dne 27. prosince 1945, č. 1223/1946 Ú. l. I
a č. 1165 Ú. v.**

Vzhledem k rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v Praze ze dne 23. října 1947, č. 417/46/6, ruší se vyhláška ministra průmyslu ze dne 27. prosince 1945, č. 1223/1946 Ú. l. I a č. 1165/1946 Ú. v., o znárodnění podniku průmyslu energetického.

Ministr:

Fierlinger v. r.

608.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 23. března 1948,

kterou se mění vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1097 a 1100 Ú. l. I a č. 1031 a 1034 Ú. v. a ze dne 9. dubna 1947, č. 595 Ú. l. I a č. 512 Ú. v., o zřízení národních podniků průmyslu textilního.

I. Oddíl I vyhlášky ministra průmyslu ze dne 9. dubna 1947, č. 595 Ú. l. I a č. 512 Ú. v. se ruší.

II. Vyhláška ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1097 Ú. l. I a č. 1031 Ú. v. se pozměňuje takto:

1. Odstavec F/7 se ruší.
2. V oddílu G odpadá odkaz na odstavec F/7 téže vyhlášky.
3. Oddíl H zní:

„H. »České lnářské textilní závody, národní podnik« vstupuje dnem 1. ledna 1946 v závazky znárodněných podniků uvedených v odstavci F/1—6, s výjimkou závazků, které jsou částí hospodářského příslušenství závodu, zmíněného v odstavci F/6; k témuž dni vstupuje »České lnářské textilní závody, národní podnik« v závazky, které jsou částí hospodářského příslušenství závodu, uvedeného v odstavci F/8.“

4. Oddíl I zní:

„I. Na rozdíl mezi aktivy a pasivy každého ze znárodněných podniků, uvedených v odstavci F/6 a 8, podílejí se národní podniky, do nichž vplývá majetková podstata téhož znárodněného podniku v poměru hodnot z něj převzatých aktiv. Podíl takto v každém jednotlivém případě, připadající na »České lnářské textilní závody, národní podnik«, tvoří po odečtení rozdílu mezi aktivy a pasivy, která do něj vplývají z každého z výše uvedených znárodněných podniků podle odstavce F/6 a 8 a odstavce H, k 1. lednu 1946 jeho pohledávky po případě závazky vůči ostatním národním podnikům, do nichž vplývají ostatní části majetkové podstaty téhož znárodněného podniku. Splatnost a zúročení těchto pohledávek, po případě závazků, určí ministr průmyslu.“

III. Vyhláška ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1100 Ú. l. I a č. 1034 Ú. v. se pozměňuje takto:

1. Na konec oddílu F zařazuje se nové poř. č. 4 tohoto znění:

„4. majetkovou podstatu podniku Jan Etrich, komanditní společnost (Johann Etrich, Kommanditgesellschaft) se sídlem v Trutnově, v rozsahu jeho znárodnění, s výjimkou:

- a) účasti na podniku Juta, společnost s r. o., Praha;
- b) veškerých výrobních strojů závodů v Mladých Bukách a Bernarticích v počtu a druhu určeném ústředním orgánem pro průmysl textilní a oděvní.“

2. Oddíl H zní:

„H. »Spojené továrny lněných a technických tkanin, národní podnik« vstupuje dnem 1. ledna 1946 v závazky znárodněných podniků, uvedených v odstavci F/1, 2 a 4; k témuž dni vstupuje »Spojené továrny lněných a technických tkanin, národní podnik« v závazky, které jsou částí hospodářského příslušenství závodu uvedeného v odstavci F/3.“

Ministr:

Fierlinger v. r.

609.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 12. března 1948

o změně firmy Moravsko-slezských lnářských závodů, národního podniku.

Podle § 1, odst. 3 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, schvalují změnu firmy národního podniku, jehož zřízení bylo uveřejněno vyhláškou ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1098 Ú. l. I a č. 1032 Ú. v. tak, že se její dosavadní znění „Moravsko-slezské lnářské závody, národní podnik“ nahrazuje zněním: „Moravolen, moravskoslezské lnářské závody, národní podnik“.

Ministr:

Fierlinger v. r.

610.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 12. března 1948

o změně firmy Továren koberců a nábytkových látek, národního podniku.

Podle § 1, odst. 3 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, schvalují změnu firmy národního podniku, jehož zřízení bylo uveřejněno vyhláškou ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1106 Ú. l. I a č. 1040 Ú. v. tak, že se její dosavadní znění „Továrny koberců a nábytkových látek, národní podnik“ nahrazuje zněním: „Toko, továrny koberců a nábytkových látek, národní podnik“.

Ministr:

Fierlinger v. r.

611.

VYHLÁŠKA ministra průmyslu

ze dne 17. března 1948

o začlenění znárodněných podniků energetických do Východomoravských elektráren, národního podniku.

A. Podle § 12 dekretu presidenta republiky ze dne 24. října 1945, č. 100 Sb., o znárodnění dolů a některých průmyslových podniků a § 1 vládního nařízení ze dne 15. ledna 1946, č. 6 Sb., kterým se vydává statut národních podniků průmyslových, zařezují v dohodě s ministrem financí do Východomoravských elektráren, národního podniku, majetkové podstaty podniků a zařízení, které slouží opatřování, rozvodu a dodávce elektřiny, v rozsahu jejich znárodnění, a které náležely těmto obcím:

Místo:	Správní okres:
1. Antošovice	Hlučín
2. Staré Město	Šumperk
3. Vidnava	Jeseník

B. Východomoravské elektrárny, národní podnik vstupují dnem 1. ledna 1946 v závazky znárodněných podniků uvedených v odstavci A.

C. Součástí majetkové podstaty, kterou Východomoravské elektrárny, národní podnik přejímají ke dni 1. ledna 1946 a jejíž čistá hodnota tvoří vzhledem k ustanovením § 13 dekretu č. 100/1945 Sb. a § 17 vládního nařízení č. 6/1946 Sb. jejich kmenové jmění podle odstavce L vyhlášky ministra průmyslu ze dne 7. března 1946, č. 1231 Ú. l. I a č. 1158 Ú. v., jest i majetková podstata znárodněných podniků uvedených shora v odstavci A.

Ministr:

Fierlinger v. r.

612.

VYHLÁŠKA**ministerstva sociální péče**

ze dne 16. března 1948,

kterou se vydávají směrnice o stanovení průměrných ročních pracovních výdělků pro podnikatele zemědělských a lesních podniků podle § 122, odst. 3 úraz. zák. a § 129, odst. 4 úraz. zák.

Ministr sociální péče v dohodě s ministrem zemědělství schválil podle ustanovení § 122, odst. 3 úraz. zák. ve znění vyhlášky č. 195/1944 Sb. průměrné roční pracovní výdělků pro podnikatele zemědělských podniků, jejich manželky (manžele) a příslušníky jejich rodin, pro výměnkáře, vzájemně si vypomáhající sousedy a pro osoby, které vypomáhají z veřejného příkazu, stanovené úrazovými pojišťovnami pro Čechy v Praze a pro zemi Moravskoslezskou v Brně jednotně na rok 1948 takto:

Pro	Kčs
hospodáře (hospodyně)	22.200
výměnkáře (výměnkářky)	14.800

Pro rodinné příslušníky:

starší 18 roků	20.600
ve věku 16—18 roků	18.600
ve věku 14—16 roků	17.400
mladší 14 roků	12.000

Výdělků jsou jednotné pro všechny oblasti.

Tyto roční pracovní výdělků platí pro příslušníky rodin a výměnkáře také tehdy, jsou-li k podnikateli ve smluveném pracovním poměru.

Podle stejných zásad řídí se stanovení průměrných ročních pracovních výdělků vypomáhajících sousedů a osob, které vypomáhají z veřejného příkazu.

Podle § 129, odst. 4 úraz. zák. platí tyto výdělků obdobně i pro osoby skupin, uvedených v § 122, odst. 3 úraz. zák., pokud jsou činné v drobném lesním majetku do výměry 50 ha.

Za ministra:

Dr. Popel v. r.

613.

VYHLÁŠKA**ministryně výživy**

ze dne 15. dubna 1948

o dodávce a výkupu jatečné drůbeže v roce 1948.

Ministryně výživy vyhlášuje podle §§ 1 a 6 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství v dohodě s ministrem zemědělství:

Dodávka drůbeže.**§ 1.**

Držitelé hus a kachen jsou povinni odvésti v roce 1948 pro veřejné zásobování určité množství živé jatečné drůbeže podle dalších ustanovení této vyhlášky.

§ 2.

(1) Dodávková povinnost jednotlivého držitele chovných hus se stanoví v kilogramech živé váhy drůbeže tak, že se počet chovných hus, které držitel měl při statistickém sčítání drůbeže k 1. lednu 1948, násobí osmi.

(2) Držitel chovných hus může splnit dodávkovou povinnost podle odst. 1 také dodávkou kachen nebo hrabavé drůbeže, nejvýše však do $\frac{1}{4}$ povinné dodávky.

§ 3.

(1) Dodávková povinnost jednotlivého držitele chovných kachen se stanoví v kilogramech živé váhy drůbeže tak, že se počet chovných kachen, které měl držitel při statistickém sčítání drůbeže k 1. lednu 1948, násobí čtyřmi.

(2) Držitel chovných kachen může splnit dodávkovou povinnost podle odst. 1 také dodávkou hrabavé drůbeže, nejvýše však do $\frac{1}{4}$ povinné dodávky.

§ 4.

Držitel chovných hus, který jest současně držitelem chovných kachen, podléhá dodávkové povinnosti podle § 2 i 3.

§ 5.

Hrabavou drůbeží se rozumějí krůty, krocani, slepice, kohouti, kapouni, kuřata a perličky.

§ 6.

(1) Držitel letošních hus a kachen, kterému nebyla stanovena dodávková povinnost podle shora uvedených ustanovení, poněvadž v době statistického sčítání drůbeže k 1. lednu 1948 neměl žádné chovné husy a kachny, je povinnen odvésti z letošních hus a kachen, které bude mít k 1. červenci 1948, 1 kg živé váhy drůbeže z každé husy a $\frac{1}{2}$ kg živé váhy drůbeže z každé kachny.

(2) Držitel letošních hus a kachen může splnit svou dodávkovou povinnost také náhradní dodávkou drůbeže podle ustanovení § 2, odst. 2 a § 3, odst. 2.

(3) Dodávková povinnost podle odst. 1 se neukládá, jestliže by činila méně než 4 kg.

§ 7.

Držitelům uznaných chovů (čekatelé) se započtou husy a kachny, prodané podle směrnic Jednotného svazu českých zemědělců k chovným účelům, na jejich povinnou dodávku, a to v plné váze.

§ 8.

(1) Místní národní výbory zjistí podle zásad §§ 2, 3 a 4 a na základě statistického sčítání drůbeže k 1. lednu 1948 dodávkovou povinnost drůbeže jednotlivých držitelů v obci, vyrozumějí je nejpozději do 30. dubna 1948 o její výši a sestaví seznamy držitelů a dodávek.

(2) Místní národní výbory zjistí podle zásad § 6 a na základě statistického sčítání drůbeže k 1. červenci 1948 dodávkovou povinnost drůbeže jednotlivých držitelů v obci, vyrozumějí je o její výši nejpozději do 15. srpna 1948 a sestaví seznamy držitelů a dodávek.

(3) Místní národní výbory zašlou bez odkladu seznamy držitelů a dodávek sestavené podle předcházejících odstavců příslušným okresním národním výborům, které je dají k dispozici podnikům oprávněným podle této vyhlášky k organizaci a přípravě výkupu drůbeže (§ 12, odst. 1).

§ 9.

(1) Držitelé dodají drůbež na povinnou dodávku (případně i drůbež, kterou dodají nad stanovenou povinnost) jen podnikům, které jsou oprávněny k výkupu drůbeže podle této vyhlášky (§ 12, odst. 2), za úředně stanovenou cenu a o této nejmenší váze:

husy do konce července	3.50 kg,
husy od srpna	4.— kg,
kachny	1.50 kg,
krůty, krocani a kapouni	2.— kg,
slepice, kohouti a perličky	1.— kg,
kuřata	— .70 kg,

(2) Husy a kachny smějí býti škubány nejpozději 3 týdny před odebráním

§ 10.

Držitelé jsou povinni splniti dodávku do 15. listopadu 1948. I drůbež volně nabídnutá podnikům oprávněným k výkupu má býti dodána v téže lhůtě.

§ 11.

(1) Držitelé drůbeže, kterým byla stanovena povinná dodávka, mohou drůbež, která není určena pro dodávku, volně zeiziti přímo spotřebitelům nebo podnikům uvedeným v § 12, odst. 2.

(2) Držitelé letošních hus a kachen, kterým nebyla stanovena povinná dodávka a kteří chtějí drůbež prodat, mohou ji nabídnouti jen podnikům oprávněným k výkupům (§ 12, odst. 2).

Výkup drůbeže.

§ 12.

(1) Výkup drůbeže organizují drůbežářské podniky, t. j. podniky pověřené sběrem vajec podle vyhlášky Svazu pro drůbež, vejce a med (v dalším Svaz) ze dne 13. prosince 1947, č. 20/1948 Ů. l. I, kterou se stanoví sběrný vajec a jejich obvoody.

(2) Výkup živé drůbeže po živnostensku smějí prováděti prostřednictvím drůbežářských podniků jen podniky, které určí jako uznané výkrmny drůbeže Svaz vyhláškou vydanou se souhlasem ministerstva výživy.

§ 13.

Výkrmny vykoupí veškerou drůbež určenou na dodávku a stejně tak i drůbež dodávanou držiteli nad stanovenou povinnost jen v oblastech, v rozsahu a způsobem, které určí Svaz v příkazních listech a termínech předem stanovených místním národním výborem v dohodě s drůbežářským podnikem.

§ 14.

(1) Místní národní výbory po dohodě s drůbežářským podnikem stanoví a vyhlásí včas způsobem v obci obvyklým dobu výkupu drůbeže.

(2) Výkrmny vykoupí drůbež za úředně stanovenou cenu a to podle kg živé váhy drůbeže. Výkup na kusy jest zakázán.

(3) Výkrmny jsou povinny vydati držitelům ihned při odběru drůbeže potvrzení o převzetí na tiskopisech předepsaných Svazem.

(4) Veškerá po živnostensku vykoupená drůbež musí býti týdně hlášena Svazu na předepsaných tiskopisech a současně zaslány průpisy potvrzení o převzetí drůbeže (odst. 3).

§ 15.

Spotřebitel smí převzít přímo od držitele (výrobce) drůbež, která není určena na povinnou dodávku pouze pro potřebu své domácnosti a to jen v množství, které odpovídá přiměřené spotřebě. Jakýkoliv meziobchod nebo překupnictví s touto drůbeží je zakázáno.

§ 16.

Výjimky z ustanovení §§ 2, 3, 4, 6, 10 a 12, odst. 2 této vyhlášky mohou býti ve zvláště odůvodněných případech povoleny Svazem.

§ 17.

Svaz se pověřuje provedením této vyhlášky.

§ 18.

Přestupky ustanovení této vyhlášky a předpisů podle ní vydaných se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu.

§ 19.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:
Ing. Jankovcová v. r.

614.

VYHLÁŠKA ministryně výživy

ze dne 9. dubna 1948

o používání jemných plechových obalů v průmyslu výživy.

Ministryně výživy vyhláší podle § 1 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení výživovacího hospodářství:

§ 1.

V oboru výživy lze používatí jemných plechových obalů jen pro konzervování a pro dodávky potravin a výrobků uvedených v §§ 2 a 3 této vyhlášky.

§ 2.

(1) Konzervy masných výrobků: hovězí, vepřové a koňské maso ve vlastní šťávě a guláše z těchto mas, masová haše, játrová paštika, krevní tučnice, párky, debrecínky, klobásy a zvěřina.

(2) Rybí konzervy: ryby v oleji, rybí marinády včetně rosolovaných ryb a sardelové výrobky.

(3) Drůbeží a vaječné konzervy: drůbeží paštiky, husí játrové paštiky, drůbež ve vlastní šťávě, vaječná melange.

§ 3.

(1) Ovocné a zeleninové konzervy a pomazánky pouze při plnění do krabic dále uvedeného obsahu a druhu:

kompoty	1 kg zlatolak
špenát	1 kg zlatolak
okurky — do 9 cm	1 kg zlatolak
okurky — do 12 cm	5 kg zlatolak
rajský protlak	0,25, 1 a 5 kg (zlatolak)
chřest	1 kg bez zlatolaku
hrášek	1 kg bez zlatolaku
fazole	1 kg bez zlatolaku
květák	1 kg bez zlatolaku
ovocné pomazánky (marmelády) — kbelíky na 5 a 12.5 kg.	

(2) Mléčné výrobky: kondensované slazené i neslazené mléko, sušené mléko, sušené podmásli (Eledon), dětská výživa.

(3) Různé výrobky: kandity, polévkové přípravky v kostkách, tabletách a prášku, uzenářské koření v prášku, sladové výtažky, vanilin.

§ 4.

Používání plechových obalů pro konzervování a pro dodávky jiných než v §§ 2 a 3 uvedených potravin a výrobků není dovoleno. Ministerstvo výživy může však povolit výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 5.

Ustanovení této vyhlášky se nevztahují na domácí konzervování masa.

§ 6.

Předpisy o obhospodařování plechu, jakož i předpisy o řízení výroby, resp. zpracování a dodávek potravin a výrobků uvedených v §§ 2 a 3 zůstávají touto vyhláškou nedotčeny.

§ 7.

Přestupky ustanovení této vyhlášky trestají se podle §§ 8 a 9 dekrety č. 118/1945 Sb.

§ 8.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministryně:

Ing. Jankovcová.

615.

VYHLÁŠKA

nejvyššího úřadu cenového

ze dne 17. dubna 1948,

kterou se mění vyhláška nejvyššího úřadu cenového o mimořádných příplatcích k cenám jatečného skotu.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového v dohodě s ministerstvem zemědělství, výživy a financí toto:

Článek I.

Vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 15. listopadu 1947, č. 1173 Ú. l. I, o mimořádných příplatcích k cenám jatečného skotu, ve znění vyhlášky ze dne 29. ledna 1948, č. 158 Ú. l. I, se mění takto:

§ 1, odst. 1 zní:

„Chovatelé skotu, kteří zpeněží v době od 1. února 1948 do 30. června 1948 skot k jatečným účelům, obdrží k cenám stanoveným v §§ 1, 5, 7, 11 a 14 vyhlášky nejvyššího úřadu cenového ze dne 27. března 1947, č. 267 Ú. l. I, o cenách jatečného skotu, telát, skopového a kozího bravu, masa z těchto zvířat a loje, tyto mimořádné příplatky:

od 1. února do 14. dubna 1948 2.— Kčs a
od 15. dubna do 30. června 1948 4.— Kčs
za každý kg živé váhy zpeněženého skotu.“

Článek II.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. února 1948.

Současně pozbývá platnosti vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 29. ledna 1948, č. 158 Ú. l. I, kterou se mění vyhláška o mimořádných příplatcích k cenám jatečného skotu.

Za předsedu:

Dr. Maur v. r.

616.

VYHLÁŠKA

nejvyššího úřadu cenového

ze dne 15. dubna 1948

o pěstitelských cenách rychlené a polní zeleniny domácího původu ze sklizně 1948.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového v dohodě s ministerstvem zemědělství, Jednotným svazem českých zemědělců a po slyšení zmocněnce vlády pro hospodaření ovocem a zeleninou toto:

§ 1.

(1) Pro hospodářský rok 1948 se stanoví tyto pěstitelské ceny rychlené zeleniny domácího původu:

Druh zeleniny	Cena na počátku sklizně	Cena na konci sklizni
	Kčs	Kčs
Cibule k řezání (Alium fistulosum) za 1 kg	8.—	8.—
Kapusta za 1 kus	8.—	4.—
Karotka za svazek o 10 kusech	5.—	2.50
Kedlubny za 1 kus	7.—	3.—
Květák za 1 kus:		
velikost I.	20.—	8.—
velikost II.	16.—	6.—
Okurky za 1 kg	35.—	4.—
Pažitka:		
I. velikost (váha natě 200 g)	4.—	4.—
II. velikost (váha natě 100 g)	2.50	2.—
Pažitka řezaná za 1 kg	12.—	4.—
Petržel za 1 kg	20.—	5.—
Por za 1 kg	8.—	4.50
Rajská jablčka za 1 kg	30.—	5.—
Ředkvička za svazek o 10 kusech	4.—	1.20
Salát hlávkový za 1 kus	6.—	1.80
Špenát za 1 kg	8.—	5.—
Zelí bílé za 1 kus	9.—	3.—

(2) Pro hospodářský rok 1948 se stanoví tyto pěstitelské ceny polní zeleniny domácího původu:

Druh zeleniny	Cena na počátku sklizně	Cena v hlavní sklizni
	Kčs	Kčs
Celer bez natě za 100 kg:		
I. velikost (nad 10 cm)	700.—	700.—
II. velikost (7—10 cm)	500.—	500.—
III. velikost (5—7 cm)	350.—	350.—
Celer s natí (3—5 cm) za 100 kg	300.—	200.—
Celerová nať za 100 kg	150.—	150.—
Cibule za 100 kg:		
I. velikost	450.—	450.—
II. velikost	400.—	400.—
III. velikost	350.—	350.—
perlovka do 2.5 cm	600.—	600.—

Druh zeleniny	Cena na počátku sklizně	Cena v hlavní sklizni	Druh zeleniny	Cena na počátku sklizně	Cena v hlavní sklizni
Červená řepa za 100 kg:	Kčs	Kčs		Kčs	Kčs
I. velikost (6—10 cm) . . .	120.—	60.—	Melouny cukrové za 1 kg . . .	8.—	4.—
II. velikost (pod 6 cm a nad 10 cm)	70.—	70.—	Melouny vodní za 1 kg . . .	4.—	2.—
Česnek syrový za 1 kg	30.—	30.—	Mrkev pozdní za 100 kg . . .	160.—	80.—
Česnek suchý za 1 kg	50.—	50.—	Okurky nakládačky za 1 kg:		
Dyně lahvovitá za 100 kg . . .	70.—	70.—	5—7 cm	8.—	8.—
Dyně ostatní za 100 kg	40.—	40.—	7—9 cm	5.50	5.50
Fazole za 100 kg:			9—12 cm	3.—	3.—
bez vláken	900.—	400.—	12—15 cm	50% ceny salátovic	
s vlákny	300.—	150.—	přerostky	0.50	0.50
Hrachové lusky za 100 kg . . .	800.—	350.—	Okurky salátové za 1 kg . . .	4.—	1.50
Chřest za 1 kg:			Paprikové lusky za 1 kg:		
I. značení	30.—	25.—	I. velikost nad 10 cm . . .	8.—	6.—
II. značení	25.—	20.—	II. velikost pod 10 cm . . .	6.—	4.50
III. značení	20.—	15.—	Pastinák za 100 kg	250.—	150.—
IV. značení	15.—	10.—	Petržel bez natě za 100 kg . .	400.—	400.—
Chřestové hlavičky za 1 kg:			Petržel s natí za 100 kg . . .	400.—	400.—
I. velikost (nad 1 cm)	30.—	25.—	Por za 100 kg:		
II. velikost (pod 1 cm)	25.—	20.—	I. velikost	450.—	450.—
Kapusta raná za 100 kg	600.—	150.—	II. velikost	350.—	350.—
Kapusta pozdní za 100 kg . . .	200.—	200.—	Rajská jablíčka za 100 kg . .	500.—	200.—
Kapusta pozdní zelné odrůdy za 100 kg	100.—	100.—	Reveň za 1 kg:		
Kapusta skladovaná za 100 kg od 15. I. 1949	—	400.—	I. velikost	4.—	3.—
Kapusta zakládáná za 100 kg od 15. I. 1949	—	300.—	II. velikost	3.—	2.—
Kapusta růžičková za 100 kg . .	1.300.—	1.300.—	Ředkev za 1 kg:		
Karotka bez natě za 100 kg:			I. velikost	5.—	3.—
A. skupina	320.—	200.—	II. velikost	3.—	2.—
B. skupina	200.—	100.—	Ředkvičky polní za svazek o 10 kusech	1.20	0.50
Karotka s natí (svazek o 10 kusech)	2.50	1.—	Salát hlávkový za 100 kusů . .	180.—	50.—
Kedlbny bílé s natí za 1 kus . .	3.—	0.50	Špenát bez kořenů za kg . . .	500.—	150.—
Kedlbny bez natě za 100 kg . .	100.—	100.—	Zelí bílé rané za 100 kg . . .	300.—	80.—
Kopr mladý za 1 svazek	2.—	1.50	Zelí bílé pozdní za 100 kg . . .	120.—	120.—
Kopr stonkový za 100 kg . . .	150.—	100.—	Zelí červené za 100 kg	30% přírážka k ceně bílého zelí	
Květák za 1 kus:			Zelí skladované za 100 kg od 15. I. 1949	—	240.—
O. výběr	9.50	6.50	(3) Ceny uvedené v prvním sloupci § 1 (ceny na počátku sklizně) jsou ceny nejvyšší.		
I. velikost	8.50	5.50	(4) Ceny uvedené v druhém sloupci § 1 (t. j. u rychlené zeleniny ceny na konci sklizně a u polní zeleniny ceny v hlavní sklizni) jsou ceny pevné.		
II. velikost	6.50	3.50	(5) U těch druhů zeleniny, u nichž cena na počátku sklizně je shodná s cenou v době hlavní sklizně, jsou obě ceny pevné.		
III. velikost	3.50	1.50			
polévkový	1.50	1.—			

§ 2.

V rozmezí rámcových cen stanoví nejvyšší úřad cenový vyhláškami o cenách zeleniny pro jednotlivá období pěstelské ceny.

§ 3.

U zboží skladovaného přes zimu budou ceny postupně zvyšovány o skladovací přírážky, které vyhlásí nejvyšší úřad cenový zvláštní vyhláškou.

§ 4.

(¹) Ceny uvedené v § 1 platí pro zboží jakostní třídy A. Za zboží jakostní třídy B smějí být požadovány ceny snížené o 20% a za zboží jakostní třídy C ceny snížené o 60%.

(²) Pro určení jakostních tříd nebo velikostí jednotlivých druhů zeleniny platí ustanovení vyhlášky ministra výživy ze dne 24. července 1947, č. 778 Ú. l. I, o třídění, označování a balení ovoce a zeleniny (předpisy o třídění).

§ 5.

Ceny uvedené v § 1 se rozumějí franko výkupní místo nebo franko vagon nakládací stanice, anebo franko loď, bez obalu, s daní z obratu, s příspěvkem pro výkupce. V cenách jsou obsaženy i výlohy spojené s tříděním a balením.

§ 6.

Ceny uvedené v druhém sloupci § 1 jsou zároveň cenami, za které bude nakupovat průmysl zpracující zeleninu.

§ 7.

Při prodeji zeleniny, pro kterou byly stanoveny ceny nejvyšší, je nutno postupovat podle příslušných ustanovení vyhlášky nejvyššího úřadu cenového ze dne 1. října 1946, č. 1832 Ú. l. I o některých opatřeních k zajištění cen hospodářsky odůvodněných, ve znění vyhlášky ze dne 15. března 1947, č. 251 Ú. l. I.

§ 8.

Nejvyšší úřad cenový může povolit nebo nařídít výjimky z ustanovení této vyhlášky.

§ 9.

Přestupky této vyhlášky se trestají podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 10.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem uveřejnění.

Za předsedu:

Dr. Maur v. r.

— — — — —